

Hirdetés

- ❖ Jövő vasárnap november 29-én elkezdődik az új egyházi év. A délelőtt 9 órai szentmisén a Nagytemplomban Gyöngyösi KÉSZ-csoport tagjai fognak szolgálni. A szentmise kezdetétől a befejezésig. A szentmise után a KÉSZ tagjai szeretettel várják az érdeklődő híveket egy teára a plébánia konferenciatermébe. A KÉSZ kezdeményezésére jövő vasárnap megáldjuk azokat az adventi koszorúkat, amelyeket otthonaikban, vagy intézményeik tereiben elhelyeznek. Kérjük, ha készítenek, vagy vesznek ilyen célra koszorút, hozzák el a jövő vasárnapi szentmisére a Nagytemplomba, hogy a szentmise keretében megáldjuk azokat, hogy valóban isteni kegyelmét is közvetítsék és ne csupán a folklórt.
- ❖ November 29-én vasárnap, du 5 órakor meggyújtjuk az első gyertyát az adventi koszorún a Szent Bertalan-templom előtt. Énekel a Szent Bertalan-templom Zsoltározó Kórusa, az első adventi gyertyát meggyújtja: Juhász Ferenc plébános. Ezt követően minden vasárnap délután 5 órakor egy-egy gyertyát meggyújtanak az adventi koszorún, a következő rendben: december 6-án: Révész Jonatán baptista lelkipásztor; 13-án: Fatalin Helga evangélikus lelkipásztor; 20-án: Kenyeressy Károly református lelkipásztor.
- ❖ A közelgő adventi idő arra is figyelmeztet bennünket, hogy Jézus Krisztus születésének ünnepét várjuk a karácsonyt. Jó készüléssel a lelkünket is rendbe tehetjük ez idő alatt. Advent időszakába a reggeli órákban Rorate szentmiséket tartunk (hajnali misék). Ez idő alatt 6 órakor elimádkozzuk az örvendetes rózsafüzért, majd fél 7-től szentmisét végzünk. A korai szentmise alkalmat ad arra, hogy akik lelkileg is szeretnének előkészülni karácsonyra, azok reggelente részt vegyenek a szentmisén, mielőtt a munkába indulnak. Alatta a szentgyónásukat is elvégezhetik. A szentmise ¼ 8-kor fejeződik be, tehát jó szervezéssel a munkakezdésre is ott lehetnek munkahelyükön. Hívjuk az iskolás gyerekeket is, hogy vegyenek részt a hajnali szentmisén, utána egy teával és vajás kenyérral vendégül látjuk őket a plébánia konferencia termében, majd innen indulhatnak az iskolába.
- ❖ Ebben az időszakban nagyon sokan kezdenek adománygyűjtésbe a szegények javára. Mindenkit kérünk, hogy figyeljenek oda a tényleg rászorulókra és személyesen is karoljanak fel egy-egy elesett embertársukat.

Gyöngyös Felsőváros, Mátrafüred, Karácsond és Gyöngyössolymos települések egyházközségeinek kiadványa.

Megjelenik Gyöngyösön, a Szent Bertalan Főplébánián hetente (37-311-143)

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság, felelőskiadó: Juhász Ferenc

www.szentbertalan.hu; www.facebook.com/szentbertalan

VIII. évfolyam

37. szám

Vasárnapi Levél

2015.
november
22.

A Közelség Kultúrája

A másik emberhez való közelség túllép minden nemzetiségen, társadalmi osztályon és valláson – mondta a Ferenc pápa november 19-én, amikor az Egészségügy Pápai Tanácsa 30. nemzetközi konferenciájának 550 résztvevőjét fogadta a Vatikánban. A tanácskozás témája a „salus” (egészség), illetve az ember és a föld szolgálatában álló befogadás kultúrája. Ferenc pápa elítélte a társadalmat, amely kiselejtezi a nem hatékony embereket, és a „vágyak orvosságát” is, amely mindenáron a tökéletességet keresi. A pápa emlékeztetett Szent II. János Pál Evangelium vitae kezdetű enciklikájának húsz évvel ezelőtti közzétételére és az ebben található ún. „salus” kultúrájának előmozdítására. Ez az élet tiszteletben tartását jelenti, amely egyébként hiányt szenved a befogadásban, az együttérzésben, a megértésben és a megbocsátásban, és amely a testben és lélekben szenvedőkről való gondoskodásban valósul meg. Az Irgalmasság szentévének közeledtével a pápa mindenkit arra hívott, hogy váljon az irgalmasság csatornájává és tanúságtevőjévé. A nemzetközi konferencia résztvevőinek kijelölte a betegek, az elítéltek, az ördögtől megszállottak, a kirekesztettek, a szegények és az idegenek iránti közelség modelljét. Ma a kiselejtezés kultúrájában elutasítják ezeket a személyeket, félreteszik őket. Nem számítanak! Mit jelent tehát ez? – tette fel a kérdést a pápa. Azt, hogy a kiselejtezés kultúrája nem Jézustól való! Nem keresztény! A másik emberhez való komoly és nem színlelt közelség, az, hogy hozzám tartozónak érzem és az ellenséget is testvérként hozzám tartozónak tekintem, túllép minden nemzetiség, társadalmi osztály és vallás korlátján, ahogy az irgalmas szamaritánus evangéliumi példája tanítja. Az emberi közelség túllép a gazdag és a szegény országokban uralkodó kiselejtezés kultúráján, amely a társadalmi és gazdasági hasznosság kritériumai szerint értékeli az embert. A kiselejtezés mentalitása kapcsolódik az ún. vágyak orvosságához. A gazdag országokban egyre elterjedtebb az a szokás, hogy mindenáron keresik a fizikai tökéletességet az örök ifjúság illúziójában. Olyan szokás ez, amely a nem hatékony, a terhet jelentő és zavaró, vagy az egyszerűen csúnya emberek kiselejtezésére és a kirekesztésére ösztönöz...

Magyar Kurír

Lelkiség:

Visszatérés

A mai vasárnap, Krisztus Király ünnepe az egyházi év végét jelzi. Jövő vasárnap, advent első vasárnapjával nemcsak egy új liturgikus időszak, hanem egy új év is elkezdődik. Alkalom ez arra, hogy józanul tekintsünk az évek múlására. Látszólag minden ismétlődik, mint ahogy az évszakok jönnek-mennek. A liturgiának is van egy körforgása, amelyben újra és újra átélhetjük Krisztus életét és benne a saját sorsunkat és az egész emberiség történetét. A napi zsoltosima imaórái, hogy pénteken Jézus halálára, vasárnap feltámadására emlékezünk, mind magukba sűrítik Jézus életének legfontosabb eseményeit. De a legszebben az egyházi év mutatja be teljes életünket és az üdvtörténetet. Először várjuk az ígért Megváltót, majd az Ő életének eseményeit ünnepeljük: születését, tanítását, szenvedését-halálát és feltámadását. Ezen kívül emlékezünk az Egyház születésére, küldetésére és egész évben megemlékezünk Krisztus tanúiról a történelemben: a szentekről. Végül az egyházi év végén várjuk Krisztus második eljövételét, amely egyben az egész emberi történelem lezárását, beteljesülését jelenti. A liturgikus időszakok évről évre megismétlődnek, néhány évenként még a mise olvasmányai is újra ugyan azok lesznek. A körforgás mellett visszafordíthatatlanul előre is haladunk. Ahogy az életünk is a napok, hetek és évek állandó ismétlődéséből áll mégis megállíthatatlanul halad a születésünktől a halálunk felé. Ezért a liturgia egyszerre mindig régi és mindig új, körben forog és előre halad, egyre mélyebben a szívünkbe fúrva, hogy örömmel tudjuk kiáltani: Marana tha, jöjj el Uram!

Varga Pál, káplán

Katolikus Karitás

Minden esztendőben a Szent Erzsébet ünnepét követő vasárnapon a Magyar Katolikus Egyházban templomi gyűjtést rendezünk a Katolikus Karitás céljaira. Ilyenkor nem adományt, nem élelmiszert, hanem perselypénzt gyűjtünk, hiszen mindnyájan világosan tudjuk, hogy a leguniverzálisabb ajándék a fizető eszköz a pénz, amin meg tudjuk vásárolni a szegények javára azt, amire a leginkább szükség van. Sokszor keresnek bennünket telefonon olyan adományt kérők, akik beteg gyerekeknek, vagy rászoruló családoknak gyűjtenek. Ilyenkor a plébánián mindig azt válaszoljuk: mi a Katolikus Karításon és a Málta Szeretetszolgálaton keresztül segítjük a szegényeket és a rászorulókat. Most is ezt tesszük tehát, és köszönjük pénz-adományukat, amelyekkel Katolikus Karitás országos tevékenységét támogatják. Ugyanakkor ne feledkezzenek meg azokról az embertársaikról sem a közel élnek Önökhöz.

Teológia:

Eszkatológia (06)

Egyházi évünk utolsó vasárnapján a végidők eléréséről szóló írásokat szemléljük. Aki benne él, már most része lehet az ő boldogságának, aki elutasítja, önmagát távolítja el Isten üdvözítő jelenlététől. Az egyházi év végén, amely nagyrészt november végére esik, lassan átfordítjuk a naptárunkat, és elkezdődik az advent, új egyházi év. Szombat után vasárnap, vasárnap után hétfő... Egy újabb ugrás, de csak naptári szinten érzékelhető. Visszatérő körforgásról van szó. Eljön életünkben azonban az a pont, amikor a körforgás máshogyan folytatódik, amikor nem egy úgy egyházi évben ébrednek fel, hanem földi életem valóságosan lezárul. De inkább fogalmazzunk úgy, hogy *életem földi szakasza lezárul*. Az életből ugyanis egy van. A halál – most a teológiai értelmétől elvonatkoztatva – a földön élő ember által használt kifejezés, amellyel a felfoghatatlan, érthetetlen elköltözést jellemzi. A latin *finis* (vég) szó is illik ehhez a képhez. Több jelentéssel is bírhat.

Egyrészt egy olyan vonalra utal, melyen nem lehet átlépni. Nincs tovább. Ennyi volt. A létezés megszűnik. Az ember egész életében identitását faragja mindennel, amit tesz, a halál pedig ezt kegyetlenül *megszakítja*. A halál ellenségünk, mert irgalmatlanul pontot tesz oda, ahol én még nem akarnám befejezni a mondatot. Lejárt az időm...

Másrészt a *finis* jelenthet célt is, amelyet el kell érnem. Ebben már van valami perspektíva, hiszen így nem ellenem van, nem megszakít, hanem ez a *végcél*. Mindamelllett ez is egy korlát, hiszen az emberi szabadság mégsem abszolút. A végét nem én szabom meg. De még a földi életben belül sem! Nem tehetünk meg mindent. Az ember küzd saját végességével, lázad ellene. Mi tudjuk, hogy számunkra igazi megoldást Jézus kínál.

Harmadrészt a *finis*-t értelmezhetjük *határvonalként* is. Így már más, hiszen átléphető. Tudjuk, hogy odaát is van valami. Az átlépésnek azonban mindig vannak feltételei. Ezt ugyebár elfogadjuk. Érdekünk, hogy átlépjünk. Ezért megteesszük, amit kérnek tőlünk. Mostanában éppen ezt hozzuk fel érvként azokkal szemben, akik a Közel-Keletről Európába jöttek. A mennyországgal miért nincs így? Miért mi akarjuk a feltételeket szabni? Milyen jupon? A határ két egymással találkozó valóság elválasztó vonala. De ahogyan egy határvonal sem hermetikus bezártságot eredményez, hanem van lehetőség egymás formálására, ugyanúgy a „másik oldalról” már most is kapunk jeleket, hatással van ránk Isten Ország. Mutassuk meg minél több embernek, hogy *életünk vége* nem megsemmisülés, nem is végcél, hanem *a folytatás megszgyéje*.

Czapkó Mihály, káplán